

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 26 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, declarat de avocatul Violeta Sîrbu, în numele inculpatului

***Chiminjer Tudor Victor**, născut la 25 octombrie 1956, originar și locuitor al s. Voinova, r-nul Strășeni, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:*

1) prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20 noiembrie 2009, în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, la 120 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

<i>în instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare a cauzei</i> <i>24 decembrie 2014 – 26 ianuarie 2015,</i>
<i>în instanța de apel:</i>	<i>16 februarie – 24 aprilie 2015,</i>
<i>în instanța de recurs:</i>	<i>21 iulie – 28 octombrie 2015.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 26 ianuarie 2015, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, Chiminjer Tudor a fost condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, începând din 03 noiembrie 2014.

2. Instanța de fond a constatat că la 03.11.2014, ora 00:30, Chiminjer Tudor, aflându-se la domiciliul comun și împreună cu Chiminjer Elena, din r-nul Strășeni, sat. Voinova, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a iscat o ceartă și a aplicat față de Chiminjer Elena violența psihologică exprimată prin înjosire, hărțuire fizică,

impunerea voinței, provocarea stărilor de tensiune și de suferință psihică, ofensă, înjurare, insultare și amenințări verbale cu răfuiala fizică.

Tot el, profitând de starea de neputință a părții vătămate Chiminjer Elena și a faptului că se afla doar ei în casă, intenționat a luat de pe masă un cuțit și i-a aplicat ultimei o lovitură în partea din spate a piciorului drept, în regiunea genunchiului, după care i-a mai aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea coapsei drepte, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 164 din 07.11.2014 plăgi tăiate-înțepate a coapsei și gambei drepte cu lezarea arterei femorale pe dreapta și țesuturilor moi, care se califică ca vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat pe loc, urmare a șocului hemoragie și traumatic.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut vina, a înaintat cerere de judecare a cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, că prin probele administrate este dovedită integral vinovăția lui în cele incriminate și i-a încadrat acțiunile în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal, ca violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat decesul victimei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit și a solicitat examinării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364/1 Cod de procedură penală, a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă, anterior a fost condamnat pentru o infracțiune similară, este caracterizat nesatisfăcător, ca fiind o persoană agresivă, aflându-se la evidența IP Strășeni, concluzionând că corectarea și reeducarea lui poate avea loc numai prin executarea pedepsei cu închisoare.

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei instanța nu a ținut cont că inculpatul anterior a fost condamnat, nu a făcut concluziile necesare și a săvârșit o infracțiune deosebit de gravă.

3.1. Avocatul Liliana Panuș și inculpatul la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Apelanții au invocat că pedeapsa aplicată este una prea dură în comparație cu circumstanțele cauzei. Inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat cu organele de drept în vederea descoperii infracțiunii.

Instanța de judecată nu a luat în considerație personalitatea victimei, care consuma excesiv băuturi alcoolice, de la aceasta se creau conflicte în familie.

Corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă nu doar izolându-l de societate.

Ultimul este la vârstă înaintată și sănătatea este șubredă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, apelurile au fost respinse ca nefondate.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a decis în privința sancționării inculpatului, stabilindu-i pedeapsă cu închisoare pe un termen de 8 ani.

La stabilirea pedepsei, instanța corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Totodată, instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă în limitele art. 201¹ alin. (3) lit. c) Cod penal și anume limitele fiind de 40 luni - și 120 luni închisoare, sau 5 ani 8 luni (minim special) și 10 ani închisoare (maxim special).

Oricare termen stabilit între aceste limite speciale, reprezintă un termen legal pentru infracțiunea comisă de inculpat, care a solicitat să fie examinată această cauză în procedură simplificată.

Faptul că din maximul special de 10 ani închisoare, instanța de fond i-a scăzut termenul până la 8 ani închisoare, nu poate fi considerat ca o încălcare ori ca lipsa intenției directe în acțiunile inculpatului.

Materialele cauzei confirmă că inculpatul i-a aplicat victimei mai multe lovituri, cauzându-i mai multe plăgi tăiate înțepate a coapsei și gambei drepte cu lezarea arterei femorale pe dreapta și țesuturilor moi.

Aceste concluzii a medicului legist și însăși fapta descrisă în rechizitoriu și recunoscută integral de către inculpat prin cerere, confirmă că ultimul a acționat cu intenție directă, conștientizând survenirea consecințelor, inclusiv și decesul victimei.

5. Avocatul Violeta Sîrbu a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că instanța neîntemeiat a indicat că inculpatul este caracterizat nesatisfăcător și se află la evidență la IP Strășeni.

Atît instanța de fond cât și instanța de apel au ignorat faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția, a participat activ la descoperirea crimei.

Totodată instanța nu a ținut cont că victima consuma mereu băuturi alcoolice și lipsea deseori de acasă. Aceasta urmează a fi considerată ca circumstanța atenuantă, prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. g) Cod penal, caracterizată prin ilegalitatea sau imoralitatea acțiunilor victimei, dacă ele au provocat infracțiunea.

Astfel, în privința inculpatului a fost aplicată o pedeapsă mai aspră, fiind ignorat principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de

instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect și cu referire la argumentele din recursul avocatului, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor instanțelor de fond și de apel, inclusiv cele reproduse în pct. 2 și 4 din prezenta decizie, denotă că ambele instanțe au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor în latura pedepsei penale, invocate în apelul de pe rol.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei (*pct. 5 din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Este de menționat și faptul că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, iar potrivit art. 90 alin (4) Cod penal, persoanelor care au săvârșit infracțiuni

deosebit de grave condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei nu se aplică.

Circumstanțele enunțate denotă că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că i-au aplicat inculpatului o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Violeta Sîrbu, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni din 26 ianuarie 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 24 aprilie 2015, în privința inculpatului Chiminjer Tudor Victor, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 noiembrie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco